



UOHSX00H6JD1

## PŘESED A ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE



# ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0172/2022/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-05337/2023/161

Brno 16. 2. 2023

V řízení o rozkladu ze dne 22. 12. 2022 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne obviněným –

- **Česká republika – Ministerstvo vnitra**, IČO 00007064, sídlem Nad štolou 936/3, 170 00 Praha – Holešovice,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0127/2022/VZ, č. j. ÚOHS-44180/2022/500 ze dne 9. 12. 2022, vydanému ve správním řízení zahájeném z moci úřední dne 15. 3. 2022 ve věci možného spáchání přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, výše uvedeným obviněným v souvislosti s uzavřením „Smlouvy o poskytování služeb provozu a rozvoje Informačního systému datových schránek pro období 2018 – 2022“ dne 19. 2. 2018 mezi výše uvedeným obviněným a dodavatelem Česká pošta, s. p., IČO 47114983, sídlem Politických vězňů 909/4, 110 00 Praha – Nové Město, ve které si výše uvedený obviněný coby služby rozvoje vyhradil úpravy, resp. zprovoznění funkcionalit mobilního elektronického prostředku Informačního systému datových schránek tak, aby byl použitelný pro potřeby Národního bodu pro identifikaci a autentizaci,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. b) ve spojení s § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže sp. zn. ÚOHS-S0127/2022/VZ, č. j. ÚOHS-44180/2022/500 ze dne 9. 12. 2022

**potvrzuji**

a podaný rozklad

**zamítám.**

## ODŮVODNĚNÍ

### I. Správní řízení vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Obviněný – Česká republika – Ministerstvo vnitra, IČO 00007064, sídlem Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha – Holešovice (dále jen „**zadavatel**“, „**obviněný**“ nebo „**Ministerstvo vnitra**“) – uzavřel dne 19. 2. 2018 s dodavatelem – Česká pošta, s.p., IČO 47114983, sídlem Politických vězňů 909/4, 110 00 Praha – Nové Město (dále jen „**Česká pošta**“) – „Smlouvu o poskytování služeb provozu a rozvoje Informačního systému datových schránek pro období 2018 – 2022“ (dále jen „**smlouva**“).
2. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), jako orgán příslušný podle § 248 zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“), k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených tímto zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178 zákona, a pro zvláštní postupy podle části šesté, obdržel dne 9. 4. 2021 podnět k přezkoumání postupu zadavatele.
3. Vzhledem k tomu, že Úřad považoval skutková zjištěná za dostatečná a považoval za prokázané, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, zahájil postupem podle § 90 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**zákon o přestupcích**“), a podle § 150 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „**správní řád**“), řízení o přestupku z moci úřední vydáním příkazu sp. zn. ÚOHS-S0127/2022/VZ, č. j. ÚOHS-09210/2022/500 ze dne 15. 3. 2022 (dále jen „**příkaz**“).
4. Doručením příkazu obviněnému dne 15. 3. 2022 bylo podle § 249 zákona ve spojení s § 46 odst. 1 a § 150 odst. 1 správního řádu zahájeno řízení o přestupku z moci úřední. Proti uvedenému příkazu podal obviněný dne 23. 3. 2022 odpor ze dne 22. 3. 2022. Podle § 150 odst. 3 správního řádu se podáním odporu příkaz ruší a řízení pokračuje, přičemž lhůty pro vydání rozhodnutí začínají znovu běžet dnem podání odporu.
5. Dne 17. 5. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0127/2022/VZ č. j. ÚOHS-16498/2022/500 (dále jen „**předcházející prvostupňové rozhodnutí**“) kde výrokem I rozhodl o tom, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, když dne 19. 2. 2018 uzavřel postupem mimo zadávací řízení s odkazem na výjimku dle § 29 písm. q) zákona s Českou poštou smlouvu. Výrokem II pak Úřad uložil obviněnému za spáchání uvedeného přestupku pokutu ve výši 200 000 Kč. Výrokem III pak Úřad obviněnému uložil povinnost uhradit paušální náklady ve výši 1 000 Kč.

6. Dne 31. 5. 2022 obdržel Úřad rozklad obviněného ze dne 30. 5. 2022 proti předcházejícímu prvostupňovému rozhodnutí. Předseda Úřadu o rozkladu obviněného rozhodl rozhodnutím sp. zn. ÚOHS-R0070/2022/VZ, č. j. ÚOHS-21698/2022/161 ze dne 20. 7. 2022, kterým předcházející prvostupňové rozhodnutí zrušil a věci vrátil Úřadu k novému projednání.

## II. Napadané rozhodnutí

7. Dne 9. 12. 2022 vydal Úřad rozhodnutí sp. zn. ÚOHS-S0127/2022/VZ č. j. ÚOHS-44180/2022/500 (dále jen „**napadené rozhodnutí**“). Výrokem I napadeného rozhodnutí Úřad rozhodl, že se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, když dne 19. 2. 2018 uzavřel postupem mimo zadávací řízení s odkazem na výjimku dle § 29 písm. q) zákona s Českou poštou smlouvu, ve které si mj. coby služby rozvoje vyhradil úpravy, resp. zprovoznění funkcionalit mobilního elektronického prostředku původně sloužícího výhradně k přihlašování do Informačního systému datových schránek (dále jen „**informační systém**“) tak, aby byl použitelný pro potřeby Národního bodu pro identifikaci a autentizaci (dále jako „**rozvojové požadavky**“ či „**požadavky na rozvoj**“), přičemž ve vztahu k tomuto plnění nebyly splněny podmínky pro využití výjimky podle § 29 písm. q) zákona. Výrokem II pak Úřad uložil obviněnému za spáchání uvedeného přestupku pokutu ve výši 200 000 Kč. Výrokem III pak Úřad obviněnému uložil povinnost uhradit paušální náklady ve výši 1 000 Kč.
8. Napadené rozhodnutí Úřad odůvodnil následovně. Podle § 14 odst. 2 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**ZEÚ**“), je obviněný správcem informačního systému. Podle tohoto ustanovení je pak provozovatelem informačního systému držitel poštovní licence, přičemž jediným držitelem poštovní licence je v současnosti Česká pošta. Z uvedeného ustanovení tak lze dovodit oprávnění obviněného uzavřít smlouvu o provozování informačního systému mimo zadávací řízení podle zákona na základě výjimky podle § 29 písm. q) zákona, tedy jako veřejnou zakázku zadávanou veřejným zadavatelem jinému veřejnému zadavateli na základě výhradního práva přiznaného právním předpisem nebo uděleného na základě právního předpisu. Úřad ovšem dospěl k závěru, že obviněný překročil rámec pro užití uvedené výjimky, když z § 14 odst. 2 ZEÚ vyplývá pouze výhradní právo k provozování informačního systému, a nikoliv již k jeho rozvoji. Předmětem smlouvy přitom byla kromě samotného provozování informačního systému rovněž realizace rozvojových požadavků. Na tyto rozvojové požadavky se podle Úřadu již zákonné zmocnění opravňující zadavatele postupovat podle § 29 písm. q) zákona nevztahovalo. Vzhledem k tomu, že smlouva má ve vztahu ke službám rozvoje informačního systému charakter rámcové dohody podle § 131 odst. 1 zákona, měl obviněný postupovat podle § 131 odst. 2 zákona a smlouvu ve vztahu k rozvojovým požadavkům uzavřít na základě zadávacího řízení, které by byl oprávněn použít na veřejnou zakázku obdobného předmětu a předpokládané hodnoty, což obviněný neučinil. Postupem obviněného byla zároveň vyloučena možnost jakéhokoliv jiného dodavatele než České pošty ucházet se o veřejnou zakázku, čímž došlo k úplnému vyloučení hospodářské soutěže. Obviněný se tudíž dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.
9. Pokud jde o výši uložené pokuty, pak Úřad konstatoval, že vzhledem k tomu, že není možné určit celkovou cenu veřejné zakázky, je v řešené věci možné podle § 268 odst. 2 písm. a) uložit pokutu až do výše 20 000 000 Kč. S ohledem na závažnost přestupku a skutečnost, že se přestupek nachází v souběhu s jinými přestupky obviněného, uložil Úřad pokutu ve výši

200 000 Kč, tj. ve výši 1 % z maximální přípustné sazby, přičemž taková pokuta nemůže být považována ani za likvidační, ani za nepřiměřeně zasahující do ekonomické podstaty obviněného.

### **III. Rozklad obviněného**

10. Dne 22. 12. 2022 obdržel Úřad rozklad obviněného z téhož dne. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 9. 12. 2022. Rozklad byl tudíž podán v zákonné lhůtě.

#### **Námítky rozkladu**

11. Obviněný je toho názoru, že napadené rozhodnutí je obecné a nepřiléhavé, přičemž odkazuje na svá předchozí vyjádření, ve kterých s k řešené věci vyjádřil v průběhu správního řízení. Obviněný je dále toho názoru, že Úřad nezkoumal skutkový stav celého případu, zejména pak Úřad neměl přihlídnout k předmětu veřejné zakázky, ke kontinuitě a návaznosti jednotlivých plnění ze smlouvy (rámcové dohody) a zejména pak k základní otázce samotné proveditelnosti veřejné zakázky v její provázanosti, byla-li by Úřadem uvedená plnění na základě objednávek zadávána v samostatných řízeních dle § 3 zákona.
12. Posouzení splnění podmínek pro aplikaci § 29 písm. q) zákona Úřadem, stejně jako naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona, pak obviněný považuje za nesprávné. Obviněný setrvává na své dřívější argumentaci, že fakticky není možné oddělit provozování informačního systému a realizaci jeho rozvoje. Rozvoj systému je podle obviněného nedílitelnou součástí jeho provozu, přičemž obviněný zde odkazuje na zákon č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZKB“). Zajištění provozu informačního systému včetně jeho rozvoje je pak podle obviněného zákonnou povinností právě České pošty. Obviněný poukazuje na to, že i realizace rozvoje systému jiným dodavatelem by vyžadovala nutnost participace České pošty.
13. Obviněný v obecné rovině připouští, že některé případy rozvoje systému nemusí naplňovat podmínky pro aplikaci výjimky podle § 29 písm. q) zákona, nicméně v řešené věci jsou zajištění provozování systému a realizace požadavků na rozvoj natolik úzce spjaty, že postup obviněného podle uvedeného ustanovení je důvodný. Hodnocení ze strany Úřadu je pak podle obviněného přehnaně formalistické a v důsledku nesprávné a nezákonné.

#### **Závěr rozkladu**

14. Obviněný žádá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu projednání.

### **IV. Řízení o rozkladu**

15. Úřad po doručení rozkladu neshledal podmínky pro postup podle § 87 správního řádu a podle § 88 odst. 1 správního řádu předal spis se svým stanoviskem předsedovi Úřadu k rozhodnutí o rozkladu.

#### **Stanovisko předsedy Úřadu**

16. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných

souvislostech byl ve smyslu § 98 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky přezkoumán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy, jakož i jeho správnost, a s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise byl přijat následující závěr.

17. Úřad tím, že napadeným rozhodnutím rozhodl tak, jak je v něm uvedeno, rozhodl správně a v souladu se zákonem. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které byl rozklad obviněného zamítnut a napadené rozhodnutí potvrzeno.

#### **V. K námitkám rozkladu**

18. Úvodem podotýkám, že rozkladové námitky zadavatele jsou v zásadě obdobné jeho námitkám uplatněným již proti předcházejícímu prvostupňovému rozhodnutí, které byly dostatečně vypořádány v návaznosti na závazný právní názor předsedy Úřadu v napadeném rozhodnutí. Na závěry napadeného rozhodnutí tak lze v plném rozsahu odkázat.
19. Pro úplnost lze uvést, že spornou otázkou v řešené věci je rozsah, v jakém byl obviněný oprávněn aplikovat výjimku podle § 29 písm. q) zákona na předmět jím uzavřené smlouvy s Českou poštou, respektive, zda do tohoto rozsahu spadá pouze samotný provoz informačního systému, nebo je možné mu podřadit i k informačnímu systému vztahující se rozvojové požadavky. V podstatě je tak nutné vyhodnotit, zda jsou v případě rozvojových požadavků kumulativně splněny následující podmínky pro aplikaci výjimky podle § 29 písm. q) zákona: jedná se o veřejnou zakázku na služby, veřejný zadavatel zadává jinému veřejnému zadavateli, a to na základě výhradního práva zadavatele k poskytování dané služby přiznaného právním předpisem nebo uděleného na základě právního předpisu. Spornou otázkou zde pak není aplikace § 29 písm. q) zákona u samotného provozování informačního systému, kde je naplnění výše uvedených podmínek s ohledem na § 14 odst. 2 ZEÚ zjevné (viz bod 200 napadeného rozhodnutí). V případě rozvojových požadavků pak jsou bezpochyby splněny první dvě podmínky (jedná se o zakázku, jejímž předmětem jsou služby a veřejný zadavatel zadává jinému zadavateli), spornou otázkou zůstává existence výhradního oprávnění přiznaného právním předpisem nebo uděleného na jeho základě.
20. Zde je na místě poznamenat, že z čistě praktické perspektivy může soustředění provozování informačního systému a jeho rozvoje v rukou jednoho subjektu být postupem efektivním a žádoucím. Nicméně i pokud by takovýto cíl byl žádoucí, neznamená to, že by ho mělo být dosaženo na úkor postupu předvídaného zákonem. Zde je třeba především poukázat na to, že jakákoliv výjimka z obligatorního postupu stanoveného zákonem musí být vykládána restriktivně (zde lze odkázat na body 193 a 194 napadeného rozhodnutí, kde se Úřad touto otázkou obšírně zabýval).
21. Co do námitek obviněného vůči závěrům napadeného rozhodnutí, které dle něj nedostatečně vypořádalo jeho dřívější tvrzení a vyjádření, je nutno uvést, že Úřad naopak v napadeném rozhodnutí všechna tvrzení obviněného obšírně rekapituloval a následně vypořádal. Právě vypořádání tvrzení obviněného Úřadem bylo předmětem přezkumu předsedou Úřadu v řízení o rozkladu vedeném pod sp. zn. ÚOHS-R0070/2022/VZ, přičemž zde předseda Úřadu dospěl k závěru, že předchozí prvostupňové rozhodnutí bylo nepřezkoumatelné, přičemž Úřad v napadeném rozhodnutí postupoval dle závazného právního názoru předsedy Úřadu. Obecné

poukázání obviněného na jeho dřívější vyjádření tak do řešené věci nevnaší jakékoliv nové argumenty či skutečnosti, které by nebyly již Úřadem vypořádány.

22. Pokud jde o samotnou otázku existence zákonného zmocnění ve smyslu § 29 písm. q) zákona, to v řešené věci představuje § 14 odst. 2 ZEÚ. Podle něj je obviněný správcem informačního systému, držitel poštovní licence (tedy Česká pošta) je pak jeho provozovatelem. Z uvedeného ustanovení tak explicitně vyplývá pouze výhradní oprávnění držitele poštovní licence k provozování informačního systému. Pokud jde o to, zda lze pod pojem provozování informačního systému bez dalšího podřadit i realizaci rozvojových požadavků, pak sám obviněný v podstatě přiznává, že to není možné, když v bodě 33 podaného rozkladu připouští, že určité případy rozvoje informačního systému mohou být mimo působnost výjimky podle § 29 písm. q) zákona.
23. I bez vyjádření obviněného je však nutno uzavřít, že pojem provoz informačního systému nemůže s ohledem na formulaci výjimky dle § 29 písm. q) zákona zahrnovat rovněž jeho rozvoj. Samotný obsah pojmu „provozovatel informačního systému“ § 14 odst. 2 ZEÚ nijak nedefinuje. Zde lze ovšem odkázat zákon č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZISV“). Ten v § 2 písm. d) vymezuje pojem provozovatele informačního systému, kterým je „osoba nebo její součást, která zajišťuje funkčnost technických a programových prostředků tvořících informační systém veřejné správy“. Ustanovení § 2 písm. g) ZISV pak vymezuje i pojem rozvoje informačního systému jako *“proces zlepšování vlastností informačních systémů veřejné správy nebo zlepšování služeb informačních systémů veřejné správy, včetně jeho právního, organizačního, znalostního a technického zajištění; rozvojem je i modernizace technických nebo programových prostředků anebo jiných nástrojů umožňujících výkon informační činnosti nebo částečná anebo úplná náhrada technických nebo programových prostředků anebo jiných nástrojů umožňujících výkon informační činnosti za účelem zlepšení vlastností informačních systémů veřejné správy nebo zlepšení služeb informačních systémů veřejné správy,”*. Ustanovení § 2 písm. c) ZISV pak vymezuje i pojem správce informačního systému (kterým je v řešené věci obviněný) jako *“osoba nebo její součást, která poskytuje služby informačního systému veřejné správy a za informační systém veřejné správy odpovídá”*. Z uvedeného tak zjevně vyplývá nutnost interpretovat „provozování“, „rozvoj“ a „správu“ informačního systému jako pojmy od sebe vzájemně odlišné, přičemž rozsah činností svěřených provozovateli je vymezen úzce a nelze dovodit, že rozvoj informačního systému je svěřen provozovateli systému, a nikoliv jeho správci. Ve světle uvedeného pak lze z § 14 odst. 2 ZEÚ dovodit toliko výhradní oprávnění v rozsahu zajištění **funkčnosti technických a programových prostředků** tvořících informační systém.
24. Je tedy zjevné, že zákonodárce při koncipování zákonného oprávnění týkajícího se provozu informačního systému omezil jeho rozsah na prosté zajištění funkčnosti systému, zatímco případný rozvoj či úpravy ponechal v kompetenci správce. Tomu ostatně nasvědčuje i zákonná úprava odměňování držitele poštovní licence dle § 14 odst. 2 ZEÚ, třetí a čtvrtá věta, která se zjevně vztahuje k paušalizované úhradě prostého provozu systému. Prostor pro širší výklad uvedeného ustanovení pak nevyplývá ani z důvodové zprávy.
25. Pokud jde o odkaz obviněného na výklad pojmu „provozovatel informačních systémů“ ve smyslu § 2 písm. g) ZKB, pak je třeba poznamenat, že definice uvedená v tomto ustanovení se nijak neliší od definice obsažené v § 2 písm. d) ZISV. Obviněný tento pojem pak vykládá

podle materiálu NÚKIB „Provozovatel informačního nebo komunikačního systému podle § 2 písm. g) zákona o kybernetické bezpečnosti“. Zde obviněný pouze opakuje argumentaci, která byla Úřadem již obsáhle vypořádána v napadeném rozhodnutí (viz jeho body 205 až 208), na které je zde možno v plném rozsahu odkázat. Úřad správně dospěl k závěru, že obviněným předestíraný výklad opírající se o extenzivní pojetí provozovatele informačního systému z pohledu ZKB (kdy by „*de facto*“ vzhledem k bezpečnostním důvodům provoz splýval s rozvojem), není při posuzování naplnění podmínek pro uplatnění výjimky z povinnosti postupovat v zadávacím řízení přípustný. K výkladu výjimky z postupu v zadávacím řízení je totiž naopak nutno přistupovat restriktivně.

26. I bez ohledu na argumentaci vztahující se k výkladu pojmů (respektive jejich rozsahu) provozování a rozvoje informačního systému je třeba poukázat na zásadní skutečnosti, které zpochybňují celou argumentaci obviněného. Obviněný opakovaně tvrdí, že je žádoucí, ne-li vyloženě nutné, soustředit provozování a rozvoj informačního systému v rukou jeho provozovatele, tedy České pošty. Sám obviněný toto tvrzení přinejmenším částečně zpochybňuje, když v bodě 32 podaného rozkladu připouští realizaci rozvojových požadavků jiným subjektem než provozovatelem, přičemž takový postup zjevně vnímá jako možný, byť zpochybňuje jeho ekonomickou efektivitu.
27. Zároveň je nutno poukázat na skutečnost, že Česká pošta zjevně není faktickým provozovatelem informačního systému. Tím byla (jak Úřad uvedl v bodě 215 napadeného rozhodnutí) v období 2018 – 2023 společnost O2 IT Services s.r.o na základě smlouvy ze dne 29. 4. 2017<sup>1</sup>. Obdobnou smlouvu, jejímž předmětem bylo zajištění provozu a rozvoje informačního systému v období od roku 2023, pak Česká pošta uzavřela s touto společností dne 11. 10. 2021<sup>2</sup>. Fakticky tak dochází k provozování a rozvoji informačního systému dodavatelem odlišným od České pošty, na kterou dopadá zákonné zmocnění ve smyslu § 29 písm. q) zákona. Ve světle těchto skutečností je neopodstatněné tvrzení obviněného o nutnosti v podstatě exkluzivního vztahu provozovatele k informačnímu systému.
28. Výše uvedené tak lze shrnout následovně. Obviněný v podaném rozkladu neuvedl žádné argumenty či skutečnosti, které by zpochybnilly závěry, ke kterým Úřad dospěl v napadeném rozhodnutí, tj. že obviněný nebyl ve vztahu k požadavkům na rozvoj informačního systému oprávněn postupovat podle § 29 písm. q) zákona. **Při nutně restriktivním výkladu uvedené výjimky není možné podřadit pojem rozvoje informačního systému pod jeho provozování, a tudíž absentuje výhradní zmocnění na základě právního předpisu k takovému postupu.** Postup obviněného pak dále zpochybňuje skutečnost, že provoz a rozvoj informačního systému je fakticky realizován nikoliv Českou poštou, k níž se výjimka podle § 29 písm. q) zákona vztahuje, ale dalším subjektem.
29. Vzhledem k tomu, že obviněný nebyl oprávněn postupovat podle § 29 písm. q) zákona, měl v řešené věci postupovat podle § 131 odst. 2 zákona a veřejnou zakázku, jejímž předmětem by byly rozvojové požadavky informačního systému, zadat v zadávacím řízení, které by byl oprávněn použít na veřejnou zakázku obdobného předmětu a předpokládané hodnoty. Tím, že tak neučinil, se obviněný dopustil přestupku podle § 268 odst. 1 písm. a) zákona.

---

<sup>1</sup> <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/1926982?backlink=14de1>

<sup>2</sup> <https://smlouvy.gov.cz/smlouva/18050843?backlink=76vp5>

30. Jakkoliv se obviněný v podaném rozkladu nijak nevymezuje proti výši uložené pokuty, je třeba pro úplnost dodat, že tato byla Úřadem uložena ve výši ve výši 1 % z maximální přípustné sazby (která činila až 20 000 000 Kč). Úřad zohlednil jak souběh s dalšími přestupky obviněného, tak jeho ekonomickou situaci. Uloženou pokutu tak není možné považovat ani za excesivní, ani za zasahující do ekonomické podstaty obviněného, přičemž její charakter je především preventivní.

#### **VI. Závěr**

31. Ve smyslu § 98 odst. 1 zákona o přestupcích jsem tedy přezkoumal zákonnost napadeného rozhodnutí ve všech jeho výrocích a jeho věcnou správnost v plném rozsahu a současně jsem přezkoumal i zákonnost postupu Úřadu. Po zvážení všech aspektů dané věci jsem dospěl k závěru, že Úřad při vydání napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem, správním řádem a zákonem o přestupcích, nejsou tak naplněny předpoklady pro jeho zrušení nebo změnu.
32. Vzhledem k výše uvedenému jsem rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

### **POUČENÍ**

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.  
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

#### **Obdrží**

Česká republika – Ministerstvo vnitra, Nad Štolou 936/3, 170 00 Praha – Holešovice

#### **Vypraveno dne**

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy